

Ordføreren (Veth-Espensen): Jeg skal kun gøre nogle korte Bemærkninger til de enkelte Udtalelser, der ere fremkomne, og jeg vil da navnlig først dvæle lidt ved de Udtalelser, som kom fra den højtærede Minister. Den højtærede Minister sagde under Omtalen af Vædringsforslag Nr. 40 i Betænkningen, at naar man stiller dette Vædringsforslag om en Undtagelse for tredje Klasse i Henhold til de nuværende Priser for Dobbeltbilletter, er det væsentlig af finansielle Grunde, idet man antager, at det kun drejer sig om en forholdsvis lille Sum. Den højtærede Minister sagde imidlertid, at for saa vidt vi i den Henseende have gjort nogen Beregning — jeg antydede, at Statsrisikoen vilde blive saadan noget som 150,000 Kr. —, var denne Beregning ikke rigtig, det vilde andrage omtrent 2—300,000 Kr. Jeg tillader mig nu noget at betvivle disse Tals Rigtighed. Det er jo noget, der overhovedet ikke kan regnes ud absolut bestemt. Det er nok muligt, at der findes en Del Undtagelser. Det synes jo at fremgaa af, hvad det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) udtalte, at der ikke er ret meget regelbundet ved vore nuværende Billetpriser. Der kan derfor mulig være en Del Undtagelser, som man ikke kan saa med i Beregningen, og for hvis Størrelse ingen egentlig kan garantere. Men hvis der ikke er det, tillader jeg mig at fastholde denne Kalkule paa 100,000 Kr., den vil nok paa det nærmeste komme til at staa til. Jeg kan ikke se rettere, i hvert Fald naar jeg ser paa de Takstbestemmelser, vi have — og dem har jeg dog set noget igennem — end at der ikke er staaet noget af eller givet Rabat i de hidtilværende Takster, før vi komme til 12 Mil. De Tilfælde, som det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds fremdrog, antager jeg derfor nærmest ere fremkomne ved en Afrunding af Priserne, hvorved der naturligvis kan komme ret betydelige Differencer, idet man stadig afrunder Billetpriserne til et Multiplum af 5. Men hvis vi ikke regne dem med, vil Merbetalingen ikke blive mere end $1\frac{1}{4}$. Dre pr. Mil, og regne vi det sammen for alle de Mil, der er rejst i 1895, vil det ikke blive mere end maaske 125,000—130,000 Kr. Ganske vist kunne disse Undtagelser muligvis andrage en Del, det tør jeg ikke svare for, men hvis de ikke gøre det, er jeg temmelig sikker paa, at den højtærede Ministers Tal ere for høje. — Saa ankede Ministerrn over, at vi vilde fastslaa alle de nuværende Undtagelser, og at dette vilde været meget uheldigt, efter som vi netop ved denne Lov stræbte efter at opnaa Ensartethed. Det

kan jeg for saa vidt give den højtærede Minister Ret i, som ogsaa Flertallet og Udvalget i det hele har ønsket at komme til bestemte Lovbundne Regler. Men paa den anden Side maa man vel ogsaa indrømme, at naar der hidtil har været en Del Undtagelser — og dem synes der ganske vist at have været ikke saa faa af — have disse jo nok været begrundede i noget fornuftigt. Det er ikke antageligt, at den højtærede Minister har givet Tilladelse til forskellige Undtagelser, uden at der havde været fornuftige Grunde for, at disse Folk have faaet noget billigere Rejse end almindeligt, og disse Grunde ere vel fremdeles til Stede. Flertallets Synspunkt har imidlertid absolut ikke været det finansielle. Man har kun brugt dette som et Argument for Flertallets Vædring. Hvis det virkelig er Tilfældet, at det vil koste 2—300,000 Kr., maatte Flertallet efter min Mening holde saa meget stærkere derpaa. Det vilde nemlig sige, at Regeringsforslaget lægger en Stat af 2—300,000 Kr. paa de Folk, som hidtil have rejst særlig paa korte Afstande. Det, at Risikoen i dette Tilfælde bliver større, kan altsaa ikke gøre Flertallet mere tilbøjelig til at staa af paa denne Forbring. Jeg tror, som sagt, ikke, at Udgiften vil blive saa stor. Jeg vil ikke haabe, at den højtærede Minister og det høje Landsting, for saa vidt det bliver vedtaget her, vil fastholde Bægringen ved at gaa ind paa denne lille Vædring, saa meget mindre som Flertallet dog har vist — synes jeg — en stærk Vilje til at strække sig ret vidt, idet det ellers i det store og hele er gaaet ind paa Ministerens Forslag. — Med Hensyn til Punkt 43 i Betænkningen bemærkede den højtærede Minister, og for Resten ogsaa det ærede Medlem for Hornslet (Meergaard), at det kunde være noget vanstelig at finde de rette Undtagelser, og at det vistnok vilde være vanstelig at komme ind paa disse Undtagelser. Jeg indrømmer gerne, at det i Virkeligheden er et Skraaplan at komme ind paa, men paa den anden Side tror jeg, at det vil være meget vanstelig saadan paa een Gang at affasse al gratis Befordring af Retourgods, idet det let vil komme til at genere stærkt paa mange Steder, hvor man nødig vilde have, at det skulde genere. Det, der nærmest har været Udvalgets Ønske, og som ogsaa, kan jeg forstaa, er Ministerens Ønske, er at blive fri for al den Mængde tomt Retourgods, som faktisk ikke er Fragten værd, medens der paa den anden Side endogsaa er store Forretninger, som ere baserede paa, at det komme Retourgods bliver sendt gratis tilbage. — Med Hensyn til Nr. 47 i Betænk-